Михаїл Емінеску

Я зник у вічних муках

Перекладач: А.М'ястківський

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Я зник у вічних муках нікчемності моєї,
Як той листок у хвилях, як блискавка між хмар...
Аби дали притулок під вічною землею,
Я зорям поклонявся, молився на сонця жар.
Ніякої не видно в житті моїм принади.
Іду, як тихий шелест, як вигук, як іскрина,
Як по щоці жіночій невтримана сльозина,
Мій розум не для того, щоб вічність розказати.

Та що поет у світі і що його тривога?
Це голос у пустелі, розпачливі слова...
Нікому не відомий вершить свою дорогу,
Без імені і слави пісні свої співа...
Він — крапелина в морі, а може, він — той вітер,
Що хоче похитнути страшний залізний вік,
Та краще не з'являтись йому на цьому світі,
І смерть йому єдиний та найвірніший лік.